

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ออกมาจากสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชายและคิดว่าตนเป็นพี่น้องเพศชาย แล้วดวงตาของลูกจะกลับมามีอาการธรรม มีเพียงเมื่อลูกดวงวิญญาณได้กลับมามีดวงตาที่มีอาการธรรมแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่ลูกควรสร้างขึ้นเพื่อขจัดความอ่อนแอของลูก?

คำตอบ: เก็บรักษาทะเบียนประวัติของบุคลิกภาพของลูกและจดบันทึกชาร์ทของลูกทุกวัน ด้วยการเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกจะรู้ถึงความอ่อนแอของลูกและจะสามารถขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย ด้วยการขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นทีละน้อย ลูกจะไปถึงสภาพที่ลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ขออย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นใดต่อสิ่งเก่าๆ ไม่มีความอยากความปรารถนาภายในที่จะร้องขอสิ่งใด

โอมซานติ หนึ่งในนั้นคือสติปัญญามนุษย์ และอีกหนึ่งในนั้นคือสติปัญญาเยี่ยงพระเจ้า และแล้วก็จะมีเทพปัญญา สติปัญญามนุษย์คือสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนนั้นมีดวงตาที่เป็นอาชญากร หนึ่งในนั้นคือการเป็นผู้มีดวงตาที่มีอาการธรรมและอีกหนึ่งในนั้นคือการเป็นผู้มีดวงตาที่เป็นอาชญากร เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลส, มีดวงตาที่มีอาการธรรม ในขณะที่ผู้คนที่มีในยุคเหล่านั้นเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยกิเลสและมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ความคิดของพวกเขานั้นเต็มไปด้วยกิเลส มนุษย์ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรนั้นอยู่ในกรงขังของราวัน ทุกคนในอาณาจักรของราวันมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่มีดวงตาที่มีอาการธรรม ในเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นบาบากำลังเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีดวงตาอาชญากรและกำลังทำให้ลูกมีดวงตาที่มีอาการธรรม มีผู้คนที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรเหล่านั้นหลายต่อหลายประเภท บ้างนั้นก็เป็นผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรครึ่งหนึ่งและบ้างนั้นก็เป็นเปอร์เซ็นต์อื่นๆ เมื่อลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอาการธรรม ลูกจะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีความเป็นพี่น้อง (มีสายตาของความเป็นพี่น้อง) เมื่อดวงวิญญาณมองดูดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ต่อไป และดังนั้นลูกจะเป็นผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรได้อย่างไร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: นำตนเองออกจากสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชาย คิดว่าตนเป็นพี่น้องเพศชาย นี่คือนิสัยที่ลึกล้ำอย่างยิ่งด้วย สิ่งนี้ไม่สามารถจะเข้าไปสู่สติปัญญาของใครได้ ความหมายของการเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอาการธรรมนั้นไม่สามารถจะเข้าไปสู่สติปัญญาของใคร หากสิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่ออธิบาย: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและลืม ร่างกาย ลูกต้องละร่างนั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อ ฉันดวงวิญญาณกำลังจะไปหาบาบา ละทิ้งความหึงหวงโสมมของร่างกายและละทิ้งร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทำให้ลูกนั้นบริสุทธิ์ หากลูกเป็นผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากร สิ่งนั้นก็จะแผ่แต่กัฏกรรณลูกอยู่ภายใน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก แม้ว่าบางนั้นเป็นลูกๆ ที่ดีมาก อย่างแน่นอนที่พวกเขาได้ทำความผิดพลาดเนื่องจากมายาอยู่ที่นั่น ยังไม่มีใครสามารถที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ ลูกจะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย และแล้วลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอาการธรรม และแล้วก็จะมีความรักของความเป็นพี่น้องทางจิตนั้น ที่ที่มีความรักของความเป็นพี่น้องทางจิตที่ดีมากก็จะไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สมบูรณ์ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมีข้อบกพร่องนั้นในลูก เมื่อลูกเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกก็จะกลับมาตระหนักถึงข้อบกพร่องของลูก เป็นไปได้ที่บางนั้นจะสามารถได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยที่ไม่ได้เก็บรักษาทะเบียนประวัติ อย่างไรก็ตามผู้ที่อ่อนแอนั้นควรที่จะเก็บรักษาทะเบียนประวัติของพวกเขาไว้อย่างแน่นอน มีผู้ที่อ่อนแออยู่มากมาย บ้างนั้นก็ไม่รู้แม้แต่วิธีที่จะเขียนทะเบียนประวัติของตน สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นที่ว่าลูกไม่จดจำใครอื่น ฉันดวงวิญญาณมาโดยไม่มีร่างกายและเวลานี้ฉันต้องอยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ซึ่งใครบางคนได้รับการบอกว่าอย่าได้แม้แต่รับการช่วยเหลือจากไม้เท้าของเขา เพราะเขาจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใด ผู้คนมากมายมีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งเก่าๆ ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก! มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการจดจำก่อนกรวดและการจดจำชีพบาบา ลูกต้องไม่มีความอยากความปรารถนาที่จะร้องขอสิ่งใดอย่างแน่นอนที่แต่ละคนต้องทำงานรับใช้อย่างน้อยที่สุด 6 ชั่วโมง โดยทั่วไปแล้วงานราชการก็เป็นเวลา 8 ชั่วโมง แต่อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำงานรับใช้ของรัฐบาลพันดาฟอย่างน้อยที่สุด 5-6 ชั่วโมง มนุษย์ที่มีกิเลสไม่สามารถจะจดจำบาบาได้ ในยุคทองก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ค่ายกึ่งของเหล่าเทพได้รับการจดจำกันมา: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม, เต็ม 16 องศา สภาพของลูกๆ ควรจะคงอยู่เหนือทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งสกปรก ขออย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อแม้แต่ร่างกายของลูก ลูกต้องกลายเป็นโยคีมากเท่านั้น เมื่อลูกได้คงอยู่เป็นโยคีเช่นนี้อย่างแท้จริง, ลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่น ยิ่งลูกเฝ้าแต่

กลับมาสาโทประธานมากเพียงไร, ปรัชญาของความสุขของลูกก็จะสูงขึ้นตามนั้น ลูกได้เคยมีความสุขเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกจะมีความสุขนั้นในยุคทองเช่นกัน ลูกจะมีความสุขนั้นที่นี้ด้วย และแล้วลูกก็จะนำความสุขนั้นไปกับลูก มีคำกล่าวไว้ว่า: ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานั้นลูกกำลังได้รับหนทางการกำหนด และแล้วในยุคทอง ลูกก็จะได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้มากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกพูดว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อ และดังนั้นลูกต้องไม่ให้ความทุกข์แก่ใคร ลูกควรที่จะขึ้นทางสู่ความสุขแก่ทุกคน หากลูกไม่ได้ให้ความสุข, อย่างแน่นอนที่ลูกกำลังสร้างความทุกข์ นี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่ลูกนั้นทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาสาโทประธาน ผู้เพียรพยายามนั้นก็ตามลำดับกันไป เมื่อลูกๆ ทำงานรับใช้ที่ดีพ่อก็ยกย่องพวกเขา: ลูกคนนี้เป็นโยคีอย่างยิ่งผู้ที่เป็ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ก็จะดำเนินชีวิตที่ปราศจากกิเลส ผู้ที่ไม่ได้มีความคิดที่เป็นลบน้อยชนิดที่สุดก็จะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของพวกเขานในเวลาสุดท้าย เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรม มนุษย์ไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นเทพ ผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรนั้นอย่างแน่นอนจะทำบาป โลกยุคทองนั้นคือโลกที่บริสุทธิ์ในขณะที่นี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ มีเพียงเมื่อพวกเขาได้กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ พวกเขาพูดว่า: ความรู้ที่ดีมากแต่ฉันจะมาเมื่อฉันมีเวลา และแล้วบาก็เข้าใจว่าพวกเขาจะไม่มา นั่นเป็นเหมือนกับการดูถูกดูหมิ่นพ่อ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ และดังนั้นลูกควรจะทำสิ่งนั้นในทันที หากลูกเลื่อนบางสิ่งออกไปจนกระทั่งถึงวันพรุ่งนี้ หมายที่จะบิบบจูกูกไว้และโยนลูกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้ง เมื่อลูกพูดว่า “วันพรุ่งนี้ วันพรุ่งนี้” ความตายก็จะมา ลูกต้องไม่ล่าช้าในการทำงานที่เป็นสิริมงคล ความตายนั้นเพียงแต่ยืนอยู่เหนือศีรษะของลูก ผู้คนมากมายก็ตายในทันที หากกระเบื้องนั้นจะตกลงมาในเวลา, ผู้คนมากมายก็จะตาย จะมีแผ่นดินไหว, แต่ลูกก็จะไม่รู้ถึงสิ่งนั้นล่วงหน้า ตามละคร, ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน และจะไม่มีใครสามารถที่จะล่วงรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น จะมีการสร้างความเสียหายอย่างมากมาย และแล้วรัฐบาลก็จะเพิ่มค่าโดยสาร ฯลฯ ผู้คนต้องเดินทาง พวกเขา(รัฐบาล) ก็จะคิดถึงวิธีที่พวกเขาจะสามารถเพิ่มรายได้ของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสามารถใช้จ่ายสำหรับทุกสิ่งได้ พืชพันธุ์ธัญญาหารนั้นก็มีราคาแพงอย่างยิ่ง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: ผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรมนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ โลกนี้คือดวงตาที่เป็นอาชญากร เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาเป็นดวงตาที่มีอารยธรรม สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ผู้ที่กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรมอย่างยิ่งคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกได้มาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่ได้กลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรมและผู้ที่ไม่รับความรู้ก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ในยุคทองพวกเขามีดวงตาที่มีอารยธรรม พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ, เป็นนายแห่งสวรรค์ และแล้วจึงกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรมอย่างมากๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณได้ 100% ลูกต้องอธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ทุกคน ในยุคทองไม่ได้มีเรื่องของบาป พวกเขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด, มีดวงตาที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ แม้แต่จันทร์ทวารคันนั้นก็ 2 องศาที่น้อยลงไป พระจันทร์นั้นก็เหลือเพียงเสี้ยวเล็กๆ เท่านั้นในเวลาสุดท้าย พระจันทร์นั้นไม่ได้สูญหายไปอย่างสิ้นเชิง(ไม่ได้หายไปอย่างสมบูรณ์) พวกเขาพูดว่า: พระจันทร์ได้หายไป ไม่สามารถจะมองเห็นพระจันทร์ได้เนื่องจากเมฆ พ่อพูดว่า: แสงของลูกไม่ได้ดับไปอย่างสมบูรณ์เช่นกัน มีแสงเล็กน้อยหลงเหลืออยู่ ลูกกำลังรับพลังจากแบตเตอรี่สูงสุด พ่อตัวท่านเองได้มาและสอนลูกถึงวิธีที่ลูกจะสามารถมีโยคะกับท่าน เมื่อผู้เป็นครูกำลังสอนลูก โยคะของสติปัญญาของลูกก็อยู่กับผู้เป็นครู ลูกจะศึกษาเล่าเรียนตามหนทางการกำหนดที่ผู้เป็นครูได้ให้ไว้ “พวกเราเองก็จะศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครูหรือนักกฎหมาย” ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพราลา ในสิ่งนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะกัมศีรษะของลูก ใช่ หากใครบางคนตกทลายลูกในวิธีพิเศษ ด้วยการพูดว่า “ฮารี โอม” หรือ “ราม ราม” ลูกต้องทำเช่นเดียวกันกลับไป นั่นคือเรื่องของ การให้ความเคารพ ลูกต้องไม่แสดงความหยิ่งโสของตน ลูกรู้ว่าลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว เมื่อใครบางคนละทิ้งบังคับที่มีความปั่นป่วนอย่างมากมาย พวกเขาคิดว่าใครบางคนที่ได้ละทิ้งบังคับเป็นผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างความเข้าใจ ของการเป็นผู้ไม่นับถือพระเจ้าของลูกและความเข้าใจของการเป็นผู้ไม่นับถือพระเจ้าของพวกเขา ลูกพูดว่าพวกเขานั้นคือผู้ไม่นับถือพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อและพวกเขาคือลูกกำพร้า เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหมดจึงเฝ้าแต่รบราและทะเลาะเบาะแว้ง มีการทะเลาะเบาะแว้งและความไม่สงบในทุกบ้าน สิ่งขับเคลื่อนของความโกรธคือความไม่สงบเช่นกัน มีความสงบที่ไม่ขัดแย้งกันอย่างยิ่ง ที่นั่นผู้คนพูดว่าพวกเขาได้รับความสงบอย่างมากมายจากบังคับ อย่างไรก็ตามนั้นเป็นไปเพียงช่วงเวลาชั่วคราว ลูกต้องการความสงบตลอดไป เมื่อลูกนั้นได้กลายเป็นลูก

ถ้าปรา้งหลังจากที่ได้กลายเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกก็ไปจากความสงบสู่ความไม่สงบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้รับมรดกของความสุขที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด ในความเป็นจริงนั้นคือมรดกของความทุกข์ของดาบของตัณหาอะตอมที่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์และความทุกข์มากยิ่งขึ้น เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม จนถึงตอนกลางและตอนจบ พ่อพูดว่า จดจำฉัน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์! สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตายของวงจรโลก หากลูกคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อย่างแน่นอนที่ลูกจะไปสู่สวรรค์ ทุกคนในสวรรค์คือผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรม ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากร ผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรมไม่มีกิเลสใดๆในพวกเขา พ่อทำให้ทุกสิ่งนั้นง่ายตายอย่างยิ่ง เมื่อท่านอธิบายแก่ลูก แต่ลูกๆ ไม่ได้จดจำแม้กระทั่งมากเพียงนี้ เพราะพวกเขามีดวงตาที่เป็นอาชญากร ดังนั้นพวกเขาจึงจดจำโลกที่สกปรกเท่านั้น พ่อพูดว่า: จงลืมโลกนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นโยคีเช่นที่ว่าลูกจะไม่มี ความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกแม่เพียงน้อยนิดที่สุด อย่าได้ถูกดูดดึงเข้าไปหาสิ่ง ที่สกปรก ขอให้สภาพของลูกอยู่ไกลเหนือทุกสิ่ง ขอให้ปรอทของความสุขของลูกคงอยู่สูง
2. ความตายนั้นอยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นอย่าได้ล่าช้าในการทำงานที่เป็นสิริมงคล อย่าได้เลื่อนสิ่งใดไปจนถึงพรุ่งนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกผู้ที่พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือ และอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิดที่ ไร้สาระและทัศนคติที่ไร้สาระ

ฉันคือเครื่องมือสำหรับงานของการให้คุณประโยชน์โลก คงการตระหนักรู้ของความรับผิดชอบนี้และจะไม่มีความคิดที่ ไร้สาระใดๆหรือทัศนคติที่ไร้สาระต่อผู้ใด หรือต่อตัวลูกเอง ดวงวิญญาณที่รับผิดชอบไม่สามารถมีแม้หนึ่งความคิดที่ ไม่ให้คุณประโยชน์ พวกเขาไม่สามารถมีทัศนคติที่ไร้สาระสำหรับแม้หนึ่งวินาทีเพราะบรรยากาศต้องได้รับการ เปลี่ยนแปลงด้วยทัศนคติของพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขามีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกคนอย่างเป็น ธรรมชาติ

คติพจน์: พลังของความไม่รู้คือความโง่ และพลังของความรู้คือความสงบ

*** โอม ชานติ***